

[Bouet.]

at man nu vil oprette en saadan Centralinstitution, der har til Opgave ved teknisk, økonomisk og anden Forskning at bidrage til en Forbedring og Billiggørelse af Byggeriet og at udøve Oplysningsvirksomhed angaaende Byggeforskningens Resultater, en Oplysningsvirksomhed, som — og det er netop det gode ved det — alle, der har Interesse i det, kan komme til at drage Nytte af.

I denne Forbindelse peger jeg paa, om det ikke ogsaa var en Opgave for Instituttet efterhaanden at skabe et Centralbibliotek af Faglitteratur paa dette Omraade, hvor de, der beskæftiger sig med Byggeriet, paa en forholdsvis nem Maade kunde gøre sig bekendt med, hvad der fremkommer af nyt. Jeg synes, det var en Opgave, der var lige saa formaalstjenlig som det, man i det andet høje Ting har omtalt i Betænkningen, at man vil give Stipendier, for at man kan drage Nytte af det, der kommer frem i Udlandet.

Byggeriet, hvad enten det drejer sig om Landbruget, Industrien eller Byernes Boligforhold, er af største Betydning, og hvad der kan gøres for at bidrage til den mest hensigtsmæssige Løsning af Spørgsmaalet, maa hilses med Tilfredshed. Landboforeningerne har da ogsaa begyndt at ansætte bygningsmæssige Konsulenter. Dette viser, at der er Brug for en dybtgaaende Undersøgelse af de Krav, der stilles til Landbrugets Bygninger, og i Byerne, hvor Boligsituationen er katastrofal, er det en stor Opgave at skaffe praktiske, velindrettede Lejligheder til en Leje, Beboerne kan betale. Ved en Standardisering kan der jo opnaas meget. Efter et Undersøgellesarbejde i Sverige, der har taget et Par Aars Tid, og hvortil der er ydet et Tilskud paa 110 000 Kr., har man opnaaet ved en Standardisering alene af Døre og Vinduer, at der aarligt spares ca. 400 000 Kr. De Penge, man har givet ud til dette Formaal, har man altsaa faaet rigeligt ind, ja man har i Virkeligheden sparet henved det firedobbelte Beløb.

Det foreslaaede Institut har ogsaa til Opgave at vejlede paa det økonomiske Omraade, og herunder maa det vel være en Opgave at pege paa de tekniske Forbedringer ved selve Byggearbejdets Udførelse, saa at Teknikken kan tages i Brug ved Udførelsen af Arbejdet, hvor den er i Stand til at erstatte Haandkraft. Arbejdet gøres derved lettere for Arbejderne og ikke mindre betyder det, at Bygningerne bliver hurtigere færdige og maaske tillige noget

billigere — to Ting der betyder overordentlig meget, fordi saa mange mangler Lejlighed, og fordi adskillige Lejere har vanskeligt ved at betale den høje Husleje.

Jeg vil gerne understrege, at et saadant Institut ogsaa maa beskæftige sig med selve Arbejdet paa Bygningerne. Naturligvis skal Instituttet ikke have noget med Lønoverenskomster og den Slags at gøre, men det er blevet mig fortalt, at der endnu eksisterer en Overenskomst mellem Tømrermestrene og Tømrersvendene, hvorefter Tømmeret, som skal bruges i en Bygning, ikke maa hejses op ved elektrisk Kraft, men skal enten bæres op eller hejses op med Haandspil. Dette er en Reminiscens fra den Tid, da der var stor Arbejdsløshed, og det derfor kunde være naturligt, at man strakte Arbejdet; i Københavns Kommune afskaffede man f. Eks. i den Tid ogsaa Gravkoen, naar man skulde bygge. Men i Tider, hvor der ikke er Arbejdsløshed — og vi kan vel ikke regne med hverken i den kommende Sommer eller fremover at faa nogen videre Arbejdsløshed inden for Byggefagene — vil det være naturligt, at saadanne Bestemmelser bliver revideret.

Det er mægtige Beløb, der investeres i Byggeriet. I 10-Aaret før Krigen byggedes der for 265 Mill. Kr. aarligt eller 37 pCt. af Landets samlede Investeringer, medens Bygningsreparationerne udgjorde 170 Mill. Kr. aarligt eller ca. 62 pCt. af Landets samlede Reparationsvirksomhed. Der vil ogsaa i Fremtiden blive anvendt mægtige Beløb, hvoraf dog forhaabentlig meget vil kunne spares ved en virkelig rationel Udnyttelse af Produktionsmidlerne paa alle Omraader.

Det er at haabe, at Ministeriet vil kunne finde de rigtige Medlemmer til dette Instituts Bestyrelse. Det kan nu efter min Mening blive en svær Opgave for den højtærede Minister, for de skal jo ikke alene have teoretisk, men ogsaa praktisk Indsigt i Byggevirksomhed, og det skal ogsaa være Folk, der har Forstaaelse af Betydningen af et Samarbejde med de tekniske Forskningsorganer, som allerede findes, saasom Universiteterne, Polyteknisk Lærestalt, Teknologisk Institut o. s. v. o. s. v.; det er jo af største Vigtighed, at denne Bestyrelse kan samarbejde med disse Institutioner.

Jeg er derfor meget tilfreds med, at man i det andet høje Ting er naaet til ved de vedtagne Ændringsforslag at fastslaa, at det ikke skal være et specielt videnskabeligt Institut, selv om Videnskaben naturligvis ogsaa skal tages i Brug, men at Instituttet